

Fra: Marie Bodenhoff, MBO. [mbo@regioner.dk]
Sendt: 2. oktober 2012 09:33
Til: Justitsministeriet
Emne: Danske Regioners høringssvar vedrørende gennemførelse af direktivet om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner
Vedhæftede filer: CaseNo11-1382_#1033280_v1_Danske Regioners høringssvar vedrørende gennemførelse af direktivet om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner.DOCX

Til rette vedkommende

Jævnfør fremsendte høringssvar på gennemførelse af direktivet om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner, er det efterfølgende godkendt i Danske Regioners bestyrelse.

Bestyrelsen lagde særlig vægt på at der fortsat er mulighed for at indgå aftale om ratevis betaling, hvis dette er udtrykkelig aftalt med fordringshaver.

Med venlig hilsen

Marie Bodenhoff
Konsulent
Strategisk Indkøb

Danske Regioner
Dampfærgevej 22
2100 København Ø
T 35 29 82 54
F 35 29 83 00
E mbo@regioner.dk

Officiel post bedes sendt til
regioner@regioner.dk

www.regioner.dk

NOTAT

Justitsministeriet

DANSKE
REGIONER

11-09-2012

Sag nr. 11/1382

Dokumentnr. 38802/12

Marie Bodenhoff

Tel. 35 29 82 54

E-mail: Mbo@regioner.dk

Danske Regioners høringssvar vedrørende betænkning om gennemførelse af direktivet om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner

Justitsministeriet har den 24. august 2012 fremsendt høring vedrørende betænkning om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner. Betænkningen er udarbejdet af Justitsministeriets arbejdsgruppe som udgangspunkt for gennemførelse af direktiv 2011/7/EU af 16. februar 2011. Danske Regioner har deltaget i arbejdsgruppen.

Direktivets overordnede formål er, at harmonisere og sikre et velfungerende indre marked. Samtidig er der særligt fokus på at fremme SMV'ers konkurrenceevne. Med indførelsen af direktivet sker der en generel styrkelse af kreditors retsstilling. Det sker gennem indførelsen af bl.a. mere detaljerede regler om betalingsfrister, forhøjelse af den lovbestemte morarentesats og ved indførelsen af en ret for kreditor til et fast minimumsbeløb til dækning af inddrivelsesomkostninger i tilfælde af forsinket betaling. Danske Regioner kan tilslutte sig det overordnede formål om at harmonisere i EU, og at det kan være hensigtsmæssigt at styrke kreditors retsstilling.

Danske Regioner ser ingen grund til at gennemføre direktivet mere restriktivt end der lægges op til fra EU-Kommissionen. Det afgørende er, at ordregiver betaler rettidigt i forhold til den frist, der er aftalt. Det skal bemærkes, at regionerne prioriterer at betale alle regninger til tiden og normalt tilstræber en betalingsfrist på 30 dage.

Danske Regioner ønsker, at gøre opmærksom på at der i forbindelse med ret for kreditor til at kræve et fast kompensationsbeløb på minimum 40 euro, må indregnes en meromkostning for offentlige myndigheder til administration af dette.

For at regionerne kan arbejde med en generel betalingsfrist på 30 dage for offentlige myndigheder, er det en forudsætning, at det bliver entydigt hvornår betalingsfristen løber fra. Det skal tydeligt fremgå, at betalingsfristen først løber fra leverancen er modtaget og godkendt samt at faktura er modtaget uden fejl. Danske Regioner påpeger, at størstedelen af regionernes faktura betales rettidigt (jf. Økonomistyrelsens analyse fra 2010) og at regionerne tilstræber en betalingsfrist på 30 dage, undtagen i helt særlige tilfælde hvor andet er aftalt med leverandøren.

Desuden er det væsentligt, at de almindelige betalingsfrister ikke gælder, hvis der er indgået aftale om ratevis betaling i henhold til en betalingsplan. Danske Regioner ønsker dog at gøre opmærksom på, at det kan medføre øget administration for offentlige myndigheder, hvis der skal udarbejdes komplicerede betalingsplaner i tilfælde hvor en betalingsfrist på 30 dage ikke er tilstrækkelig. I sådanne tilfælde ville en forlænget betalingsfrist have været en mindre krævende løsning.

Gennemførelsen af artikel 4, stk.4, litra b

Danske Regioner indstiller at artikel 4, stk. 4, litra b implementeres i dansk ret. Artiklen vedrører specifikt det forhold, at der kan være særlige hensyn i forhold til offentligere organer der leverer sundhedspleje. Argumentationen om, at artiklen udelukkende er tiltænkt specifikke medlemsstater, er ikke en holdning Danske Regioner kan støtte op om. I så fald burde dette have fremgået eksplicit af direktivets tekst.

Der henvises til direktivets præambel 25 hvor det fremgår at;

'Situationen indenfor sundhedsvæsenet i en lang række medlemsstater vækker særlig bekymring med hensyn til forsinket betaling. Sundhedssystemerne, som udgør en grundlæggende del af Europas sociale infrastruktur, er ofte nødt til at afstemme individuelle behov med de til rådighed værende økonomiske midler, i takt med at Europas befolkning bliver ældre, forventningerne til sundhedssystemet stiger, og lægevidenskaben gør fremskridt. Alle systemer skal kunne klare den udfordring, det er at prioritere sundhedspleje på en sådan måde, at den enkelte patients behov afvejes i forhold til de økonomiske midler, der er til rådighed. Medlemsstaterne bør derfor have mulighed for at give offentlige organer, der leverer sundhedspleje, en vis fleksibilitet i opfyldelsen af deres forpligtelser.'

Det fremgår af præambel 25, at der bør være en vis fleksibilitet i forhold til offentlige organer der leverer sundhedspleje. Præambelen synliggør, at det er

relevant at tage særligt hensyn til forhold i sundhedssektoren bl.a. patientens behov i forhold til de økonomiske midler der er til rådighed.

Side 3

I forbindelse med mindre projekter kan det desuden medføre mere administration og bureaukrati, hvis eneste mulighed for at forlænge betalingsfrister og skabe incitament for leverandør til at færdiggøre opgave, er betalingsrater. Betalingsplaner anvendes primært i de handelsforhold, hvor leverandøren skal have kapital til at arbejde med f.eks. inden for bygge- og anlægsområdet, produktion af stort udstyr etc. Her har ordregiver behov for at kunne holde betaling tilbage indtil ydelsen er endelig godkendt. Denne model er for bureaukratisk i forhold til løbende vareforbrug, og er alt andet lige, mere administrativt tungt end anvendelsen af en længere betalingsfrist.

Det har ikke været muligt at behandle sagen politisk inden høringsfristens udløb. Danske Regioner tager derfor forbehold for en efterfølgende politisk behandling.

Med venlig hilsen

Kristian Heunicke

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Dato: 2. oktober 2012

Sag: FO-12/13218-1

Sagsbehandler: /tmn

Høring over betænkning om gennemførelse af direktivet om forsinket betaling i handelstransaktioner

Det foreslås at hæve morarentens procenttillæg fra 7 pct. til 8 pct. under henvisning til, at en differentieret morarentesats vil medføre betydelige problemer for bl.a. domstolenes behandling af inkassosager. Det anføres samtidigt, at der er tale om en særdeles begrænset forhøjelse sammenlignet med det gældende renteniveau.

Forbrugerombudsmanden skal henlede opmærksomheden på, at renteloven hviler på et princip om, at morarenten ikke må indeholde et strafelement, men at den skal udgøre en objektiv normalerstatning svarende til den gennemsnitlige udlånsrente. Morarenten har til formål at erstatte kreditors tab ved den forsinkede betaling eller at tilbageføre en ugrundet berigelse. Dette princip brydes der nu tilsyneladende med på et tidspunkt, hvor morarenten i forvejen er ganske høj i forhold til det gældende renteniveau. Det giver Forbrugerombudsmanden anledning til betydelige betænkeligheder.

Det anføres, at det vil medføre praktiske problemer, hvis der skal sondres mellem forbrugeraftaler og andre aftaler.

Forbrugerombudsmanden skal hertil bemærke, at det normalt ikke giver anledning til tvivl, hvornår der er tale om en forbrugeraftale. Samtidig stilles der i lovgivningen ganske omfattende krav til informationspligten i forbrugeraftaler, og den erhvervsdrivende vil derfor i mange tilfælde på forhånd have gjort sig klart, om der er tale om en forbrugeraftale. I inkassosager vil retten endvidere under alle omstændigheder skulle tage stilling til, om der er tale om en forbrugeraftale, da morarentesatsen er beskyttelsespræceptiv i forbrugeraftaler, og da det ikke er ualmindeligt, at dette overses af kreditor. Retten vil også skulle tage stilling til, om der er tale om en forbrugeraftale, hvis der kræves et kompensationsbeløb efter den foreslåede § 9 a, stk. 3.

FORBRUGEROMBUDSMANDEN

Carl Jacobsens Vej 35
2500 Valby

Tlf. 41 71 51 51

Fax 41 71 51 61

CVR-nr. 10 29 48 19

forbrugerombudsmanden@kfst.dk
www.forbrugerombudsmanden.dk

ERHVERVS- OG VÆKSTMINISTERIET

Medlem af International Consumer
Protection & Enforcement Network
(ICPEN)
www.icpen.org

Hæves morarentesatsen, som foreslået, aktualiseres debatten om, hvorvidt der er grundlag for at bevare eller ophæve undtagelsen til rentelovens § 7, stk. 4.

Det er Forbrugerombudsmandens opfattelse, at tiden er løbet fra undtagelsen i rentelovens § 7, stk. 4, der tillader godkendte pengeinstitutter og realkreditinstitutter m.fl. at opkræve en morarente, der overstiger rentelovens renteloft i forbrugerforhold.

Baggrunden for undtagelsen var, at disse finansielle virksomheder i forbindelse med lovens tilblivelse i 1978 anførte, at det var vanskeligt for dem at afgøre, hvornår en kredit var bestemt for erhvervsmæssig eller ikke-erhvervsmæssig anvendelse.

Det kan oplyses, at der nu er indført en meget omfattende oplysningspligt i forbrugeraftaler, der kræver, at de finansielle virksomheder ved aftalens indgåelse gør sig klart, hvorvidt der er tale om en forbrugeraftale.

Hertil kommer, at det kan være vanskeligt at forstå, hvorfor godkendte finansielle virksomheder skal have en fordel, som andre virksomheder ikke har.

Hvis rentetillægget forhøjes til 8 pct., er det vores opfattelse, at morarenten er tilstrækkelig til at dække den finansielle virksomheds tab i forbindelse med misligholdelsen. Er kreditrenten højere end morarenten, bevarer fordringshaveren under alle omstændigheder retten til at opkræve denne rentesats, således at skyldnere ikke opnår en fordel ved at misligholde aftalen. Kreditor har i øvrigt mulighed for at få sine rimelige og relevante omkostninger ved inddrivelse dækket.

Der kan i det hele henvises til Forbrugerombudsmandens brev til Justitsministeriet dateret den 14. december 2010. Brevet og det tilhørende notat vedlægges til orientering, idet det bemærkes, at ministeriet endnu ikke har svaret på, om man vil tage lovgivningsmæssige initiativer som følge af Forbrugerombudsmandens brev.

Med venlig hilsen
På Forbrugerombudsmandens vegne

Tina Morell Nielsen
Chefkonsulent, cand. jur.